

Vec C-543/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

16. júl 2019

Vnútroštátny súd:

Finanzgericht Hamburg

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

1. júl 2019

Žalobkyňa:

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Žalovaný:

Hauptzollamt Hamburg

Predmet konania vo veci samej

Oslobodenie od antidumpingového cla – Následky nesprávneho označenia rozhodnutia, na ktorom sa zakladá oslobodenie, v pôvodnej faktúre súvisiacej so záväzkom – Prípustnosť dodatočného predloženia opravenej faktúry súvisiacej so záväzkom

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Bráni za podmienok sporu vo veci samej oslobodeniu od antidumpingového cla zavedeného v článku 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2015/82 podľa článku 2 ods. 1 tohto nariadenia skutočnosť, že vo faktúre súvisiacej so záväzkom podľa článku 2 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia nie je uvedené vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2015/87 spomenuté v bode 9 prílohy tohto nariadenia, ale rozhodnutie 2008/899/ES?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Možno v rámci konania o vrátení antidumpingových ciel predložiť faktúru súvisiacu so záväzkom, ktorá spĺňa podmienky uvedené v prílohe vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2015/82, s cieľom dosiahnuť oslobodenie od antidumpingového cla zavedeného v článku 1 tohto nariadenia podľa článku 2 ods. 1 tohto nariadenia?

Uvádzané predpisy práva Únie

Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (ďalej len „colný kódex“), naposledy zmenený nariadením (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, najmä článok 78

Nariadenie Rady (ES) č. 2320/97 zo 17. novembra 1997, ktorým sa zavádzajú konečné antidumpingové clá na dovoz určitých bezšvových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom v Maďarsku, Poľsku, Českej republike, Rumunsku a Slovenskej republike a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 1189/93 a zastavuje konanie v súvislosti s týmito dovozmi s pôvodom v Chorvátskej republike, najmä článok 2 ods. 2

Nariadenie Rady (ES) č. 1193/2008 z 1. decembra 2008, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz kyseliny citrónovej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike

Rozhodnutie Komisie 2008/899/ES z 2. decembra 2008, ktorým sa prijímajú záväzky ponúknuté v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu kyseliny citrónovej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, zmenené rozhodnutím Komisie 2012/501/EÚ zo 7. septembra 2012

Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/82 z 21. januára 2015, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny citrónovej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 a čiastočných priebežných preskúmaníach podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1225/2009, najmä článku 1 a 2, ako aj bod 9 prílohy

Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2015/87 z 21. januára 2015, ktorým sa prijímajú záväzky ponúknuté v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu kyseliny citrónovej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Žalobkyňa sa domáha oslobodenia od antidumpingového cla na dovoz kyseliny citrónovej z Čínskej ľudovej republiky (ďalej len „ČLR“).
- 2 Na dovoz kyseliny citrónovej s pôvodom v ČLR bolo pôvodne uložené antidumpingové clo na základe nariadenia č. 1193/2008. S cieľom dosiahnuť oslobodenie od tohto cla predložila Weifang Enseign Industry Co. Ltd. (ďalej len „Weifang“) Komisii ponuku záväzkov, ktorú Komisia rozhodnutím 2008/899 prijala (ďalej len „pôvodná ponuka záväzkov“).
- 3 V novembri 2013 začala Komisia preskúmanie antidumpingového cla. V tejto súvislosti predložila Weifang ďalšiu ponuku záväzkov.
- 4 Žalobkyňa a Weifang sa troma zmluvami z 9., 13. resp. 15./16. januára 2015 dohodli na dodaní celkového množstva 360 ton kyseliny citrónovej v cene 884,70 eura za tonu. Minimálna dovozná cena na prvý štvrtrok 2015 stanovená Komisiou na základe ponúk záväzkov spoločnosti Weifang predstavovala 878,60 eura za tonu. Táto kyselina citrónová bola odoslaná z ČLR 30. januára 2015.
- 5 Dvanástimi colnými vyhláseniami z 10., resp. 11. marca 2015 žalobkyňa požiadala o prepustenie 360 ton kyseliny citrónovej v rámci položky colného sadzovníka 2918 1400 00 0 s doplnkovým kódom TARIC A882 do voľného obehu. Na žiadosť žalovaného predložila žalobkyňa príslušné faktúry súvisiace so záväzkom, ktoré vystavila Weifang 29. januára 2015 (ďalej len „pôvodné faktúry súvisiace so záväzkom“). V týchto faktúrach bolo spomenuté okrem iného slovné spojenie „Decision 2008/899/EC“.
- 6 Keďže pôvodné faktúry súvisiace so záväzkom odkazovali na rozhodnutie 2008/899 a nie na vykonávacie rozhodnutie 2015/87, ktoré nadobudlo účinnosť 23. januára 2015, žalovaný zamietol podanú žiadosť o oslobodenie od

antidumpingového cla a dvanástimi colnými výmermi z 10., resp. 11. marca 2015 vyrubil za vyššie uvedené dovozy antidumpingové clo na základe všeobecnej sadzby antidumpingového cla vo výške 42,7 %.

- 7 Žalobkyňa požiadala o vrátenie antidumpingového cla a v tejto súvislosti predložila opravené faktúry súvisiace so záväzkom. Tieto faktúry sa odlišujú od pôvodných faktúr súvisiacich so záväzkom len tým, že slovné spojenie „Decision 2008/899/EC“ bolo nahradené slovným spojením „Implementing Decision (EU) 2015/87“.
- 8 Žalovaný zamietol žiadosť o vrátenie, lebo z dôvodu nesprávneho uvedenia rozhodnutia 2008/899 v pôvodných faktúrach súvisiacich so záväzkom neboli splnené podmienky na oslobodenie od antidumpingového cla. V tomto smere je rozhodujúci okamih prijatia colného vyhlásenia. Potvrďuje to aj rozsudok Súdneho dvora zo 17. septembra 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227).
- 9 Žalobkyňa napadla uvedené rozhodnutie žalovaného žalobou na vnútroštátnom súde. Naďalej sa domáha úplného oslobodenia od antidumpingových ciel a okrem iného uvádza, že dodatočné predloženie opravenej faktúry súvisiacej so záväzkom je v každom prípade prípustné.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

O prvej prejudiciálnej otázke

- 10 Vzniká otázka, či faktúry súvisiace so záväzkom, ktoré boli predložené v rámci skúmania colného vyhlásenia, spĺňajú požiadavky článku 2 ods. 1 písm. b) vykonávacieho nariadenia 2015/82. Podľa tohto ustanovenia sa musí na účely oslobodenia predložiť faktúra súvisiaca so záväzkom. Je to obchodná faktúra obsahujúca aspoň prvky a vyhlásenie uvedené v prílohe k tomuto nariadeniu. Podľa znenia pôvodne predložených faktúr súvisiacich so záväzkom požiadavky bodu 9 prílohy nariadenia jednoznačne nie sú splnené. V týchto faktúrach totiž nie je uvedené vykonávacie rozhodnutie 2015/87, ale rozhodnutie 2008/899. Je však možné, že toto nesprávne označenie za osobitných podmienok sporu vo veci samej nebráni oslobodeniu od antidumpingového cla.
- 11 V prospech záveru, že uvedenie rozhodnutia, ktoré bolo v čase dovozu neplatné, vylučuje nárok na oslobodenie od cla, svedčí výkladové pravidlo, podľa ktorého sa ustanovenia stanovujúce výnimky majú vykladať striktne (rozsudky zo 17. septembra 2014, Baltic Agro, C-3/13, bod 24, a z 22. mája 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, bod 46).
- 12 Podľa názoru vnútroštátneho súdu sa však toto výkladové pravidlo musí chápať vo svetle zásady proporcionality. V tejto súvislosti generálna advokátka Kokott v návrhoch, ktoré predniesla 6. septembra 2018 vo veci Vetsch (C-531/17, bod 50), poukázala na to, že vznik povinnosti zaplatiť daň z pridanej hodnoty pri dovoze predstavuje zásah do slobody podnikania podľa článku 16 Charty. To isté

musí platiť pre vznik antidumpingového cla. Slobodu podnikania preto možno obmedziť prostredníctvom odopretia oslobodenia od antidumpingového cla podľa článku 52 ods. 1 druhej vety Charty len vtedy, ak je toto obmedzenie nevyhnutné a skutočne zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou.

- 13 Aj bez ohľadu na to, či odopretie oslobodenia od antidumpingového cla predstavuje zásah do základného práva žalobkyne, sa vnútroštátny súd domnieva, že podmienky oslobodenia podľa článku 2 vykonávacieho nariadenia 2015/82 sa majú chápať vo svetle zásady proporcionality. Súdny dvor vo svojej judikatúre objasnil, že odvolanie prijatia ponuky záväzkov sa musí posudzovať podľa zásady proporcionality (rozsudok z 22. novembra 2012, Usha Martin, C-552/10 P, bod 32). To isté musí platiť pre výklad právneho predpisu v oblasti antidumpingových cieľ, podľa ktorého sa priznáva oslobodenie. V súlade s tým Súdny dvor v súvislosti so zvýhodnením pri uplatnení antidumpingových cieľ zdôraznil, že na účely výkladu určitého ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 12. októbra 2017, Tigers, C-156/16, bod 21, s odkazom na rozsudok zo 16. novembra 2016, Hemming a i., C-316/15, bod 27; rozsudok zo 14. júla 2016, Verband Sozialer Wettbewerb, C-19/15, bod 23).
- 14 Tomu nebráni odôvodnenie 186 vykonávacieho nariadenia 2015/82, na ktoré poukázal žalovaný. Síce z neho vyplýva, že samotný nákup tovaru od výrobcu, ktorého ponuku záväzkov Komisia prijala, nevyhnutne nemá za následok oslobodenie od antidumpingového cla. Tým sa však len jednoznačne vyjadruje, že oslobodenie závisí od toho, či sú splnené podmienky stanovené v článku 2 vykonávacieho nariadenia 2015/82. Keďže toto odôvodnenie predpokladá splnenie uvedených podmienok, nemôže nijako prispieť k ich výkladu.
- 15 Z uplatnenia zásady proporcionality v prvom rade vyplýva, že nie každá, hoci aj nepatrná odchýlka od formulácie predpísanej v bode 9 prílohy vykonávacieho nariadenia 2015/82 vedie k zániku oslobodenia. Na tom sa zhodujú aj účastníci konania vo veci samej. Podľa názoru senátu odchýlky od formulácie predpísanej v bode 9 nemôžu brániť oslobodeniu, ak nenarušajú účel predloženia faktúry súvisiacej so záväzkom.
- 16 Účel predloženia faktúry súvisiacej so záväzkom spočíva v tom, aby bolo možné účinne kontrolovať dodržiavanie ponuky záväzkov (rozsudok zo 17. septembra 2014, Baltic Agro, C-3/13, bod 29; pozri v tomto zmysle tiež odôvodnenie 184 vykonávacieho nariadenia 2015/82). Súdny dvor nedávno poukázal na to, aký mimoriadny význam má pritom práve odkaz na príslušné vykonávacie rozhodnutie (rozsudok z 22. mája 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, bod 55). Oslobodenie by sa teda spravidla mohlo priznať len vtedy, ak faktúra súvisiaca so záväzkom odkazuje na rozhodnutie o prijatí ponuky záväzkov platné v čase dovozu.
- 17 Vnútroštátny súd sa však domnieva, že z dôvodu osobitných okolností prejednávaneho prípadu odkaz na rozhodnutie, ktoré stratilo platnosť, nenarušil

a ani nemohol narušiť preskúmanie dodržania podmienok ponuky záväzkov. V konkrétnom prípade totiž nebola narušená schopnosť nemeckých colných orgánov preskúmať dodržanie podmienok oslobodenia.

- 18 Okrem toho boli dodržané podmienky ponuky záväzkov platnej pri dovoze tovaru. Komisia totiž oznámila vnútroštátnemu súdu, že obe ponuky záväzkov sú obsahovo takmer totožné. V prejednávanom prípade je navyše podľa informácií, ktoré Komisia poskytla vnútroštátnemu súdu, preukázané, že dovozná cena kyseliny citrónovej, o ktorú ide v prejednávanom prípade, bola vyššia než minimálna dovozná cena na prvý štvrtrok 2015 platná pre spoločnosť Weifang.
- 19 V prejednávanom prípade navyše Komisia nepovažovala za potrebné zmeniť po nadobudnutí platnosti novej ponuky záväzkov minimálnu dovoznú cenu na prvý štvrtrok 2015 stanovenú počas platnosti pôvodnej ponuky záväzkov. Za týchto okolností vnútroštátny súd považuje za neprimerané nepriznať oslobodenie len z dôvodu odkazu na rozhodnutie 2008/899, ktoré v čase uzavretia zmluvy ešte platilo, hoci je preukázané, že minimálna dovozná cena platná v čase uzavretia zmluvy, vystavenia faktúr a dovozu bola prekročená.
- 20 Prejednávaný prípad sa odlišuje od prípadu, ktorý bol predmetom rozsudku zo 17. septembra 2014, *Baltic Agro* (C-3/13). V uvedenom prípade išlo o otázku, či sa *Baltic Agro AS* v prípade ustanovenia porovnateľného s článkom 2 ods. 1 písm. a) vykonávacieho nariadenia 2015/82 (bod 25 rozsudku) mohla považovať za „prvého nezávislého zákazníka v Únii“, hoci nenadobudla tovar priamo od podniku, ktorý predložil ponuku záväzkov, ale od sprostredkovateľa. Súdny dvor odpovedal na uvedenú otázku záporne. Nemožno využiť sprostredkovateľov, lebo inak by sa nedalo určiť, kto môže využiť oslobodenie (bod 30 rozsudku). Pravidlá týkajúce sa priameho predaja totiž mali za cieľ umožniť „transparentnú kontrolu minimálnych dovozných cien, ku ktorým sa vyvážajúci výrobcovia zaviazali“ (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Cruz Villalón 3. apríla 2014 vo veci *Baltic Agro*, C-3/13, bod 32). V prípade vývozu s využitím sprostredkovateľov taká kontrola nie je možná, keďže každý ďalší predaj tovaru, ktorý sa uskutoční pred dovozom do EÚ, môže znamenať dodatočné výdavky, ktoré sa odrazia na cenách (tamže). V prejednávanom prípade naopak kontrola dodržania ponuky záväzkov nebola narušená.

O druhej prejudiciálnej otázke

- 21 Ak by Súdny dvor dospel k záveru, že uvedenie rozhodnutia 2008/899 v pôvodne predložených faktúrach súvisiacich so záväzkom bráni oslobodeniu od antidumpingového cla, vzniká otázka, či sa ešte mali zohľadniť neskôr predložené opravené faktúry, ktoré nesporne spĺňajú podmienky článku 2 ods. 1 písm. b) vykonávacieho nariadenia 2015/82.
- 22 Odpoveď na túto otázku závisí od výkladu článku 2 ods. 2 písm. a) vykonávacieho nariadenia 2015/82. Na prvý pohľad sa zdá, že znenie tohto ustanovenia je jednoznačné. Stanovuje totiž, že colný dlh vzniká v čase prijatia

- vyhlásenia o prepustení do voľného obehu, pokiaľ sa stanoví, že nie je splnená jedna z podmienok oslobodenia podľa článku 2 ods. 1. Zdá sa teda, že predloženie podkladov po prijatí colného vyhlásenia je vylúčené. V tomto zmysle možno chápať aj odôvodnenie 11 vykonávacieho rozhodnutia 2015/87. Podľa prvej vety tohto ustanovenia sa pri predložení žiadosti o prepustenie do voľného obehu musí predložiť faktúra obsahujúca minimálne informácie uvedené v prílohe k vykonávaciemu nariadeniu 2015/82.
- 23 Z podrobnejšieho skúmania však vyplýva, že v článku 2 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/82 nie je výslovne uvedené, dokedy sa musia predložiť podklady. Výslovne je určený len okamih vzniku colného dlhu. Colný dlh vzniká prijatím vyhlásenia o prepustení do voľného obehu. Je to tak v prípade, ak sa „stanoví, že jedna alebo viacero podmienok uvedených v [článku 2 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/82] nie je splnených“. Nie je vôbec uvedené, kedy sa táto skutočnosť má stanoviť. Ani z odôvodnenia 11 vykonávacieho rozhodnutia 2015/87 záväzne nevyplýva určitý okamih na predloženie podkladov. Skôr ho možno chápať aj tak, že pri predložení žiadosti o prepustenie do voľného obehu sa musí uplatniť nárok na oslobodenie od antidumpingového cla, no nie je v ňom uvedené, kedy (najneskôr) treba predložiť faktúru.
- 24 Ďalšie pochybnosti o predpoklade, že článok 2 ods. 2 vykonávacieho nariadenia 2015/82 stanovuje, že podklady treba predložiť najneskôr pri prijatí colného vyhlásenia, vzniknú, ak sa jeho znenie porovná s inými predpismi týkajúcimi sa antidumpingových ciel. Súdny dvor v rozsudku z 12. októbra 2017, *Tigers* (C-156/16), poukázal na to, že nariadenie, o ktoré išlo v uvedenom rozsudku, na rozdiel od iných antidumpingových nariadení neobsahovalo ustanovenie, ktoré by spresňovalo časový okamih, kedy sa má colným úradom predložiť platná obchodná faktúra (bod 25 s odkazom na bod 60 návrhov, ktoré v uvedenej veci predniesol generálny advokát Mengozzi). Napríklad v článku 2 ods. 2 nariadenia č. 2320/97 je uvedený okamih predloženia výrobného osvedčenia. To sa zjavne odlišuje od znenia článku 2 ods. 2 vykonávacieho nariadenia 2015/82.
- 25 Vnútroštátny súd si uvedomuje, že pri výklade predpisov Únie treba zohľadniť aj účel právnej úpravy. Faktúra súvisiaca so záväzkom sa má predložiť, aby sa dalo overiť, „či zásielka zodpovedá obchodným dokladom“ (odôvodnenie 11 druhej vety vykonávacieho rozhodnutia 2015/87). Preto sa musí faktúra súvisiaca so záväzkom v zásade predložiť colným orgánom spolu s tovarom.
- 26 Zo zásady proporcionality, ktorá sa tiež uplatní, však možno odvodiť, že jednotlivé údaje uvedené vo faktúrach súvisiacich so záväzkom sa ešte môžu doplniť alebo opraviť, pokiaľ sa tým ešte dá dosiahnuť účel, ktorý sledujú tieto údaje. Mohlo by to byť tak v prípade dôkazu o dodržaní ponuky záväzkov, keďže tento dôkaz sa podľa článku 2 ods. 1 vykonávacieho nariadenia 2015/82 poskytuje len prostredníctvom čestného vyhlásenia vyvážajúceho výrobcu.
- 27 V prospech takého chápania okamihu, v ktorom sa musia predložiť doklady, by mohlo svedčiť porovnanie s článkom 78 colného kódexu. Podľa judikatúry

Súdneho dvora logika tohto článku spočíva v „prispôsobení colného konania skutočnej situácii“ (rozsudok z 12. októbra 2017, Tigers, C-156/16, bod 31). Podľa vnútroštátneho súdu nie je zrejmé, prečo by to isté nemalo platiť aj pre konanie týkajúce sa vrátenia. Ako bolo uvedené, znenie článku 2 ods. 2 vykonávacieho nariadenia 2015/82 v každom prípade nebráni dodatočnému predloženiu podkladov.

- 28 Dodatočnou opravou faktúry súvisiacej so záväzkom v tomto konaní sa napokon nezvýšilo ani riziko obchádzania. Odkaz na rozhodnutie 2008/899, ktoré stratilo platnosť, bol ojedinelou chybou, ktorá nenarušila skúmanie ostatných podmienok oslobodenia od antidumpingového cla. Keďže vyhlásenie upravené v bode 9 prílohy vykonávacieho nariadenia 2015/82 je aj tak čestným vyhlásením vyvážajúceho výrobcu, okamih jeho predloženia nemá vplyv na jeho pravdivosť. Podľa názoru vnútroštátneho súdu musí byť pre oslobodenie od antidumpingového cla v konečnom dôsledku rozhodujúce hmotnoprávne kritérium, či cena, ktorá bola predmetom záväzku, bola skutočne dodržaná. V prejednávanom prípade to nepochybne bolo tak.